

מסכת פרה

פרק ז'

א. חמישה שפלהו חמישה חיות לקדשו חמישה קדושים, ונמלכו לקדשו קדוש אחד, או לקדשו קדוש אחד ונמלכו לקדשו חמישה קדושים, הרי כלו כשרים. יחד שפלה חמישה חיות לקדשו חמישה קדושים, ונמלך לקדשו קדוש אחד, אין כשר אלא אחרון. לקדשו קדוש אחד ונמלך לקדשו חמישה קדושים, אין כשר אלא זה שקדש ראשון. אמר לאחד, קדש לך את אילו, אין כשר אלא ראשון. קדש לי את אילו, הרי כלם כשרים:

ב. המ מלא באהת ידו ועוזה מלאכה באהת ידו, המ מלא לו ולאחר, או שפלה לשנים כאחת, שנייה פסולין, שהמלאכה פסולת במלוי, בין לו בין לאחר:

ג. המקדש באהת ידו ועוזה מלאכה באהת ידו, אם לו, פסול. ואם לאחר, כשר. המקדש לו ולאחר, שלא פסול, ושל אחר כשר. המקדש לשנים כאחד, שנייה כשרין:

ד. קדש לי ואקdash לך, הראשון כשר. מלא לי ואמלא לך,
האחרון כשר. קדש לי ואמלא לך, שנייהם כשרים. מלא לך ואקdash
לך, שנייהם פסולים:

ה. המילא לו ולחתאת, מילא את שלו תחלה ו��שו בأسل
וآخر כה מילא את של חטא. ואם מלא של חטא תחלה ואחר
כה מלא את שלו, פסול. נתן את שלו לאחוריו ואת של חטא
לפניו. ואם נתנו את של חטא לאחוריו, פסול. כיו שניינו של
חטא, נתנו אחד לפניו ואחד לאחוריו, וכשר, מפני שאין אפשר:

ו. המוליך את החבל בידו לדרך, כשר. ושלא לדרך, פסול. זה
הלה לבנה שלשה מזוזות, ובמועד שלישי הקשרו לו הוראות
שעה:

ז. המכין את החבל על יד על יד, כשר. ואם בנו באחרונה, פסול.
אמר רבי יוסי, זה הקשרו הוראות שעה:

ח. המכנייע את החבית שלא תשביר, או שכפאה על פיה על מנת
לנגבה למלאת בה, כשר. להוליך בה את הקדיש, פסול. המפנה
חרסין מתחה השקת בשביל שתקזיק מים הרבה, כשרין. ואם
בשביל שלא יהיה מעכביין אותו בשעה שהוא זולף את המים,
פסול:

ט. מי שהיו מימי על כתפו והורה הוראה, והראה לאחרים את הזרה, ורג נחש ועקרב, ונטל אכלים להצניעם, פסול. אכלין לאכלו, כשר. הנחש והעקרב שהיו מעכבים אותו, כשר. אמר רבי יהודה, זה הכלל, כל דבר שהוא משומ מלאכה, בין עמד בין לא עמד, פסול. דבר שאיןו משומ מלאכה, עמד, פסול. ואם לא עמד, כשר:

י. המוסר מימי לטמא, פסולין. ולטהור, כשרין. רבי אליעזר אומר, אף לטמא כשרין, אם לא עשו הבעלים מלאכה:

יא. שניים שהיו מלאין לחטא, והגביהו זה על זה ונטל זה לזה קוץו, בקדוש אחד, כשר. בשני קדושים, פסול. רבי יוסי אומר, אף בשני קדושים כשר, אם התנו ביניהם:

יב. הפורץ על מנת לגדר, כשר. ואם גדר, פסול. האוכל על מנת לקצות, כשר. ואם קצה, פסול. היה אוכל והותיר ורक מה שביבו לתחת הטענה או לתוך הטענה בשבייל שלא יאבד, פסול: